

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
«БЕРЕЖАНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

III Всеукраїнська студентська
науково-практична конференція
**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР»**

Збірник тез доповідей
(12 листопада 2024 року)

БЕРЕЖАНИ 2024

*III Всеукраїнська студентська науково-практична конференція
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР»*

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
«БЕРЕЖАНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»**

**III Всеукраїнська студентська
науково-практична конференція**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА ЕКОЛОГО-
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР**

*Збірник тез доповідей
(12 листопада 2024 року)*

БЕРЕЖАНИ 2024

УДК 654.071

*Рекомендовано Вченою радою
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»
(Протокол № 4 від 29.11. 2024 року)*

Актуальні питання розвитку аграрних, технічних та еколого-соціально-економічних сфер: зб. матеріалів учасн. III Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції. Бережани. ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут». 2024. 416 с.

Редакційна колегія:

Жибак М.М. – директор ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»;

Білик С. Г. – заступниця директора з навчальної та навчально-методичної роботи;

Судомир С. М. – завідувачка відділу навчально-науково-інноваційної діяльності;

Бунько В. Я. – декан факультету енергетики та електротехніки;

Фльонц О. В. – декан агроінженерного факультету;

Ярема Л. В. – деканша факультету економіки та природокористування;

Сливінська О.Б. – провідна фахівчиня з наукової роботи студентів відділу навчально-науково-інноваційної діяльності.

Відповідальна за випуск: Сливінська О.Б.

Укладачка: Сливінська О.Б.

Адреса конференції:

47501, м. Бережани, вул. Академічна, 20

Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України “Бережанський агротехнічний інститут”

E-mail: oksanasluvinska@ukr.net

Web-сайт: <http://bati.nubip.edu.ua>

Відповідальність за зміст і достовірність публікації несуть автори доповідей та їх наукові керівники.

«Економічні науки». 2015. № 1. С. 227-236.

4. Ponomarova, M.; Yevsiukov, A.; Shovkun, L.; Zolotarova, S.; Kramarenko, I. Formation and Management of the Development of Agricultural Production and Processing of Agricultural Products and the Value of Food Technologies. *Financ. Credit. Act. Probl. Theory Pract.* 2022, 4, 58-67.

5. Lomovskykh, L., Ponomarova, M., Chip, L., Krivosheya, E. and Lisova, O. (2021), Management and organizational and economic conditions of strengthening the marketing activity of the enterprise and maintaining efficient agrobusiness. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*, vol. 2, is. 37, pp. 263-270. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v2i37.230255>.

Пономарьов О.В. гр. 015-216-01

Маршуба І. гр. 015-216-01

Державний біотехнологічний університет

ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ ТА КУЛЬТУРА: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Науковий керівник – Новікова В.Є., к.пед.н., доцентка

Екологічна свідомість і культура є ключовими елементами для подолання глобальної екологічної кризи та попередження загрози, яка ставить під удар основу біологічного існування людини. Їхнє формування стало відповіддю на виклики сучасної системи «суспільство-природа», яка зазнала значних змін через господарську діяльність людства. Проте чекати на поступову еволюцію екологічної свідомості та культури вже немає часу.

На початку ХХІ століття руйнівний вплив людської діяльності на довкілля суттєво пришвидшився. Тому дії, спрямовані на збереження планети, повинні бути не лише адекватними за змістом, але й швидкими за виконанням. Темпи формування екологічної свідомості та культури, що розвиваються через екологічне виховання, стали вирішальними для збереження природи. Сьогодні суспільство потребує людей, які розуміють важливість екологічної культури, починаючи з раннього дитинства.

Екологічна культура формується через екологічне мислення:

Мислення про довкілля: Воно забезпечує розуміння цілісності природи, її взаємозв'язків, циклічності та еволюційних процесів. Основним об'єктом цього мислення є навколишнє середовище.

Мислення нешкідливим способом: Це здатність організовувати свою діяльність так, щоб вона не завдавала шкоди іншим системам. Воно допомагає розвивати позитивне, емоційно стабільне сприйняття світу та гармонійну взаємодію з ним.

Екологічне мислення дозволяє встановити баланс між соціальною природою людини та її роллю як невід'ємної частини екосистеми.

Сучасне життя все більше ізолює людину від природного середовища. Ми проводимо більшу частину часу в урбанізованих умовах, оточені технологіями, будівлями та штучними об'єктами. Така реальність знижує чутливість і

сприйняття природи. Водночас фізіологічні процеси людського організму залишаються незмінними: вони підпорядковані природним законам і не можуть бути повністю адаптовані до урбанізованого способу життя.

Технологічний прогрес значно покращив умови життя, але також створив нові виклики для здоров'я людини. Сучасний ритм життя з надлишком інформації, малорухливістю та незбалансованим харчуванням призводить до порушень у роботі організму. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, у 2021 році понад 300 мільйонів людей страждали на депресію, основною причиною якої стала відсутність зв'язку з природою.

Зменшення часу, проведеного на свіжому повітрі, зниження фізичної активності та слабкий зв'язок із власним тілом сприяють погіршенню фізичного та ментального здоров'я. Технології, які віддаляють нас від природи, змінюють канали природного сприйняття, знижують чуттєву пам'ять та інтуїцію, що були характерними для наших предків.

Екологічна свідомість і культура мають стати невід'ємною частиною сучасного суспільства. Вони повинні формуватися через екологічне виховання з дитинства, сприяти гармонійній взаємодії людини з природою та допомагати подолати наслідки урбанізації. Лише через повернення до екологічної гармонії людство зможе забезпечити своє майбутнє та зберегти планету для наступних поколінь.

Українська система освіти відіграє ключову роль у формуванні екологічної свідомості та культури серед молоді, що є важливим чинником у подоланні глобальних екологічних викликів. Екологічна освіта поступово інтегрується в освітній простір, проте існують певні проблеми та перспективи її розвитку. До основних перспектив розвитку екологічної свідомості в Україні

Інтеграція екологічної освіти в усі рівні навчання: Розробка окремих курсів з екологічної культури, які охоплюватимуть теми сталого розвитку, енергозбереження та управління відходами.

Акцент на практичне навчання: Організація екологічних лабораторій, польових занять, залучення учнів та студентів до проєктів зі збереження довкілля.

Розвиток партнерств. Співпраця між закладами освіти, екологічними організаціями та бізнесом для реалізації екологічних проєктів.

Інформаційні кампанії: Підвищення обізнаності через медіа, соціальні мережі та освітні платформи.

Впровадження цифрових технологій: Використання інтерактивних платформ, симуляторів та мобільних застосунків для навчання екологічним принципам.

Екологічна свідомість і культура мають стати одним із головних пріоритетів української освітньої системи. Важливо не лише розширити теоретичну базу, але й активніше впроваджувати практичні заходи та ініціативи, які сприятимуть усвідомленню важливості екологічного способу життя. Лише завдяки комплексному підходу до екологічної освіти можна виховати покоління, здатне ефективно вирішувати сучасні екологічні виклики та забезпечувати сталий

розвиток України.

Список використаних джерел:

1. Крисаченко В. С. Екологічна культура. Теорія і практика: навчальний посібник. Київ : Заповіт, 1996. 352
2. Мельник Л. Г. Основи стійкого розвитку: навчальний посібник для післядипломної освіти. 2015. 383

Степанова І. гр. 015з-22б-01

Зіньковська М.. гр. 015з-22б-01

Державний біотехнологічний університет

РОЛЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В КОНТЕКСТІ АВТОМАТИЗАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА

Науковий керівник – Новікова В.Є., к.пед.н., доцентка

Професійна компетентність є основою ефективної освітньої діяльності. Вона охоплює знання, вміння, навички та цінності, які дозволяють педагогу виконувати свої професійні обов'язки на високому рівні, забезпечуючи якісне навчання та розвиток учнів або студентів. У сучасній освіті, яка постійно адаптується до викликів суспільства і технологій, компетентність педагогів набуває ключового значення [1,2]. До основних переваг автоматизації належать: Підвищення продуктивності: Автоматизовані процеси забезпечують прискорення виробничих операцій, збільшують потужності підприємства та скорочують час виконання завдань. Мінімізація впливу людського фактора: Завдяки автоматизації роль людини у багатьох процесах значно зменшується, що дозволяє уникнути помилок, спричинених втомою чи неухважністю. Ресурсозбереження: Використання автоматизованих систем скорочує потребу у великій кількості працівників, а також знижує витрати матеріалів через більш точне їх використання. Покращення якості продукції: Машина працюють за наперед визначеними алгоритмами, що забезпечує стабільну якість і точність виконання завдань. Гнучкість виробничих процесів: Автоматизовані системи легко налаштовуються для виробництва нових видів продукції або адаптації до змін ринкових вимог. Оскільки автоматизація змінює традиційні підходи до організації роботи, фахівці, які працюють у цій сфері, повинні володіти сучасними знаннями, навичками та компетенціями для ефективного управління та адаптації до нових технологій.

Професійна компетентність відіграє вирішальну роль у процесі впровадження та розвитку автоматизації у виробничих процесах. Управління автоматизованими системами: Автоматизація передбачає використання складних технологічних рішень, таких як програмовані логічні контролери, системи штучного інтелекту та робототехніка. Професіонали повинні вміти налаштовувати, підтримувати та оптимізувати ці системи. Основні аспекти ролі